

at efterstræbe nogen som helst Fordel ad Besvi-
gelsens Wei, saa er der her en Situation, hvor
man ved Lovforslagets Bestemmelse ligesom, for
at bruge et Udtryk, der blev benyttet iforgaars
med nogen Berettigelse, fristes dertil. Den
omtalte Dvergjæringsproces finder nemlig sæd-
vanlig Sted i Nattens Mørke. Naar man
om Dagen har foretaget Fylbningen og sam-
menfat Karrets Indhold, saa stiger Mæsten
om Natten til sin største Høide og overstrøm-
mer Gulvet. Nu spørger jeg, om det er
uforsigtigt at opretholde en Bestemmelse, der
kun medfører en ganske overordentlig stærk Op-
fordring til, at omgaa Lovens Forskrift, hvad
den ærede Minister vist vil give mig Ret i,
er Tilfældet, naar jeg, som sagt, fremhæver,
at det er i Nattens Mørke, at Dvergjæringen
sædvanlig finder Sted, saa at der ikke kan
være Tale om noget Tilsyn i et saadant Die-
blik. Jeg spørger, om det ikke er en meget
stor Fristelse at skulle lade en Kapital slippe
ud gennem Vandledningen, hvor det ligger
saa nær at kunne redde den. Derfor tror
jeg, at Ministeren, man tage Spørgsmaalet
fra hvilket Standpunkt man vil, vil have Til-
fredsstillelse af at slutte sig til Forslaget un-
der Nr. 14.

Finantsministeren: Ja, det gjør mig
meget ondt, men jeg kan ikke tjene det ærede
Medlem heri; thi jeg anser det for at ville
være en meget farlig Bestemmelse for den hele
Kontrol med Brændevinsbrændingen. — Hvad
iøvrigt det sidste af det ærede Medlem an-
førte Punkt angaar, da vilde jo, selv om
Forslaget under Nr. 14 vedtoges, saaledes som
det ærede Medlem ønsker, Fristelsen til Besvi-
gelse alligevel være tilstede og være den samme
som nu. Det vil jo nemlig dog ialfald
skjønnes, at Gulvet ikke er det rigtige Sted,
hvor en saadan Dvergjæring helst og bedst kan
opsamles. (Brasch: Nei, det vil være uheld-
digt.) Ja, det vil være uheldigt og altsaa
blive til Tab for Brændevinsbrænderen at lade
Dvergjæringen gaa paa Gulvet, og altsaa vil
Fristelsen for Fabrikanten til at samle den op
i Kar selv efter Vedtagelsen af Forslaget under
Nr. 14 være den samme som nu. — Be-
stemmelsen er især farlig derved, at Brænde-

vinsbrænderen, naar han veed, at han har den
Tilflugt at kunne føre Dvergjæringen tilbage,
saa vil, uagtet han veed, at der kan være
noget Tab forbyndet dermed, være tilbøielig
til at fylde sit Kar stærkere end nu, og end det er
rigtigt. Dette er egentlig Sagen (Brasch: Nei!)
So, det maa det ærede Medlem ikke
fortænke mig i, at jeg fastholder. Jeg aner-
kjender, at det ærede Medlem har et specielt
Kjendskab til Fabrikationen i denne Retning,
som jeg ikke har. Men saa støtter jeg mig
paa den anden Side til en større Oversigt
over det hele samlede Antal Fabrikker af denne
Art, end det ærede Medlem gjør, og til et
større Personalkjendskab til, hvorledes Bestre-
belserne ere i forskjellige af disse Fabrikker. —
Hvad det ærede Medlem talte om, at man
ikke gjerne vil besvige, skal jeg aldeles ikke
modsig; men det ærede Medlem maa und-
skyld mig, at jeg er meget forsigtig i saa
Henseende, thi jeg veed meget vel, at giver
man i saa Henseende den mindste Haandskræf-
ning, saa fører det undertiden meget videre,
end man fra først af havde troet. Jeg er
overbevist om, at naar det Forslag vedtages,
som Udvalget har stillet under Nr. 14, vil
det føre til meget betydelige Besvigelser for
Statskassen, og jeg kan derfor ikke paa nogen
Maade give mit Samtykke dertil.

Brasch: Den ærede Minister mente, at
man kunde føre det Dvergjærede tilbage til
Karret strax paa samme Tidspunkt, men det
vil jeg tillade mig at hævde, at man ikke kan.
Der maa hengaa en Periode af en 6—8 Ti-
mer, hvori det Overstrømmede af Karrets Ind-
hold maa blive paa Gulvet. Jeg tror der-
for, at de, der bestjæftige sig med denne Fa-
brikation, og som ville være nøie inde i Sagens
Kjerne, sandelig ikke ville søge Fordel ad den
Wei. — Kan den ærede Minister imidlertid
ikke gaa ind paa Forslaget under Nr. 14,
som det foreligger, saa nærer jeg det Haab,
at han dog vil være tilfredsstillet ved, at der
overfor dette Spørgsmaal kun stilles Krav til
Brændevinsfabrikanten af samme Art som
dem, der ifølge Forslaget under Nr. 13 ville
blive stillede til Gjærfabrikanten. Den ærede
Minister vil erindre, at under den Konference,